

فراخوان «جبهه‌ی خلق برای آزادی فلسطین» برای ایجاد جبهه‌ی متحد انقلابی در همبستگی با مبارزه‌ی مردم کوبانی علیه داعش

مترجم: عسل اخوان

یادداشت مترجم: در شرایط کنونی، کوبانی قلب تپنده‌ی همه‌ی فرودستان و ستم‌دیدگان جهان است، که به سان حفره‌ای عمیق در دل نظم موجود باور به امکان‌هایی را به بیرون فوران می‌کند. کوبانی پیکریافته‌گی مبارزه‌ی جمعی قهرمانانه در یک شهر است که از دام‌های تاب‌ن‌دندان مسلح ابرقدرت‌های جهانی را به لرزه انداخته است. مبارزه‌ی مسلحانه که نه تنها در برابر اهریمنی‌ترین مولود امپریالیسم مقاومت می‌کند، بلکه به طور هم‌زمان انسانی‌ترین مناسبات اجتماعی بدیل برای منطقه را در دل خود پروارنده است. کوبانی فعلیت سیاست‌رهایی‌بخش است، تلاشی تاریخی برای مادیت‌بخشیدن به آرمان برابری. مقاومت کوبانی و انقلاب روزتاوا، پیشگام مبارزه برای رهایی خلق‌های تحت ستم، و در عین حال فراروی از هرگونه مرزبندی بر مبنای جنسیت، دین، ملیت است؛ جایی که زنان و مردان دوشادوش یکدیگر، و بدون مرزبندی دینی و قومی و ملی، اراده‌ی آزاد جمعی را برای مبارزه سازمان‌ده‌لند و بر تعاریف از پیش ساخته‌شده خط بطلان کشیده‌اند و مقاومت جمعی را تنفس می‌کنند. نبرد نابرابر مبارزان کوبانی پرده‌ی مندرس حقوق بین‌المللی و حقوق بشری را برافکنده و بار دیگر اقتدارگرایی و فرصت‌طلبی حکومت‌های مرکزگرای منطقه را عریان کرده و دستان خونین قدرت‌های بزرگ غربی را در عرصه‌ی سیاست رسمی در این حکومت‌ها نمایان کرده است. و درست به همین دلیل، آژیوری را با صدا درآورده و فراخوانی را صادر کرده است: آژیوری که اعلام می‌کند وضعیت در منطقه، وضعیت آماده‌باش است، و در چنین وضعیتی، ضرورت مبارزه‌ی سازمان‌یافته و متحد بیش از هر زمانی مردمان منطقه را فرامی‌خولند. به این معنی، کوبانی جایی‌ست که مواضع را بی‌هیچ پرده‌ای مشخص می‌کند؛ یا در جبهه‌ی رهایی‌بخش کوبانی ایستاده‌ایم، و یا در سنگر سرکوب موضع گرفته‌ایم.

بیانیه‌ی «جبهه‌ی خلق برای آزادی فلسطین» که نوایی است از حنجره‌ی یکی از الهام‌بخش‌ترین مبارزات در تاریخ منطقه، به خوبی این جبهه‌ی دوقطبی را منعکس می‌کند. این موضع‌گیری که ندای همبستگی مبارزه‌ی خلق فلسطین با مبارزه‌ی خلق کورد در کوبانی است؛ بار دیگر به ما ثابت می‌کند که سرنوشت خلق‌های تحت ستم به هم گره خورده است، که اتحاد است که رهایی می‌آورد، که دشمن یک‌سخت حتی اگر به نام‌های متفاوت بشناسیم‌اش، که تاریخ ستم‌ها به هم گره خورده است و برای رهایی از ستم‌ها باید از مسیرهای درهم تنیده‌شده گذشت. نشان‌دادن ضرورت این اتحاد وظیفه‌ی همه‌ی انسان‌هایی‌ست که با مبارزه‌ی کوبانی هم‌صدا هستند. این بخش از بیانیه فراخوانی به خوبی گویای این مهم است: «همه‌ی نیروهای انقلابی فلسطینی و عرب می‌بایست تلاش کنند تا خود را برای حمایت از مبارزه و مقاومت کوردها در کوبانی علیه داعش و حامیان امپریالیست‌اش اتحاد بخشند». اعلام همبستگی «جبهه‌ی خلق

برای آزادی فلسطین» با مبارزات خلق کورد لقدامی است ارزشمند که نطفه‌ی اتحادی ضروری در مبارزات رهایی‌بخش خلق‌های منطقه را در دل خود دارد. به هم‌پیوستن و یکی‌شدن لین مبارزات، از رهگذر شناسایی دشمن مشترک، و بعد سازمان‌دهی برای مواجهه با آن و در نهایت اتحاد عمل برای شکست آن عملی می‌شود. اهمیت بی‌انیه‌ی «جبهه‌ی خلق برای آزادی فلسطین» را در بطن چنین چشم‌اندازی باید درک کرد. اگرچه پایه‌ریزی بستر چنین اتحادی بلید همراه با فراروی از مواضع بازدارنده و محدودیت‌های تحمیل‌شده از طرف منطق نظم موجود باشد. مهم لین است که مبارزه‌ی کوبانی تجلی پروسه‌ی شدن در انقلاب روژئاوا است؛ و خود این پروسه هم در فرایند مبارزات انقلابی مردم سوریه علیه دولت اسد میسر شد. آنچه اهمیت دارد آن حماسه‌ی آفریننده‌ی تاریخی است که در کوبانی در حال رخ‌دادن است.

۲۳ مهر ۱۳۹۳

«جبهه‌ی خلق برای آزادی فلسطین» همبستگی خود را با مقاومت خلق کورد در کوبانی اعلام می‌دارد؛ مقاومتی که نبردی است برای دفاع از خود و جامعه‌ی خود در برابر گروه مسلح ارتجاعی داعش، که حضورش در منطقه‌ی ما توسط قدرت‌های امپریالیستی و پادوهایشان حمایت و تسهیل شده است.

رفیق خالد برکات گفت: «همه‌ی نیروهای انقلابی فلسطینی و عرب می‌بایست اراده‌ی خود را برای حمایت از مقاومت خلق کورد در کوبانی علیه داعش و حامیان امپریالیست‌اش متحد کنند».

مردم در سوریه، عراق و در جای‌جای منطقه همواره تحت تهاجم امپریالیسم بوده‌اند؛ تهاجمی که نه فقط توسط حمله‌ی هوایی و اشغال، بلکه همچنین با حمایت از قدرت‌های ارتجاعی محلی، با ترویج فرقه‌گرایی، و به‌واسطه‌ی گروه‌های ارتجاعی مسلحی صورت می‌گیرد که برنامه‌ی هرج و مرج فرقه‌گرایانه را به انجام می‌رسانند. آنها همواره در حال تلاش برای جایگزین کردن تضاد اصلی در این منطقه بوده‌اند: یعنی پیکار مردم با صهیونیسم و امپریالیسم، و جایگزین کردن آن با فرقه‌گرایی و تحمیل خشونت ارتجاعی گسترده علیه گروه‌های اقلیتی که بخش جدایی‌ناپذیری از مردم منطقه هستند؛ و دقیقاً این در حالی است که همین گروه‌های ارتجاعی مسلح هیچ کاری با دولت صهیونیستی و نیروهای امپریالیستی ندارند. لین تهاجم هم‌زمان با آخرین یورش صهیونیستی همراه با نسل‌کشی علیه مردم فلسطینی در غزه اتفاق افتاده است. رفیق برکات گفت: «ما در کنار مردم سوریه می‌ایستیم که از اتحادشان در برابر تلاش‌ها برای تکه‌تکه‌شدن کشور و غارت منابع آن به نفع امپریالیسم دفاع می‌کنند؛ هدفی که داعش و متحدانش به دنبال آن هستند».

برکات ادامه می‌دهد: «امروز، مبارزان کورد، مردان و زنان، برای آزادی و زندگی‌شان علیه این گروه‌های ارتجاعی پیکار می‌کنند، گروه‌هایی که وجودشان در منطقه با کمک‌ها و ارائه‌ی تسلیحات و پشتیبانی توسط امپریالیسم و متحدان و مأمورانش میسر شده است. این مسئله‌ای اتفاقی یا صرفاً نمادین نیست که امروز داعش با تسلیحات ساخت ایالات متحد به کوبانی حمله می‌کند». او افزود: «به‌ویژه، نقش زنان مبارز در

همه‌ی سطوح مبارزه و رهبری مقاومت خلق کورد نمونه‌ی قهرملنانه‌ای از جان‌فشانی [در مبارزه‌های جمعی] را به نمایش می‌گذارد».

برکات همچنین گفت: «همچنین باید نقش کشور و حکومت ترکیه در نظر گرفته شود. حکومت ترکیه، که یکی از بزرگترین شرکای تجاری اسرائیل و متحد نظامی کلیدی ایالات متحد است، به گروه‌های ارتجاعی مسلح (داعش و دیگران) برای ورود به سوریه کمک کرد، گروه‌هایی که اینک به کوبانی حمله کرده‌اند. در عین حال، در چند روز گذشته تعداد زیادی از معترضان کورد توسط نیروهای نظامی دولت ترکیه کشته شده‌اند. آنچه به اصطلاح «منطقه‌ی حائل» نامیده شده و توسط ترکیه و فرانسه تحمیل می‌شود و همچنین حمله‌ی هوایی ایالات متحد و هم‌پیمانانش، چیزی جز پوششی برای حضور امپریالیسم در منطقه نیست. امنیت واقعی در منطقه نه توسط ارتش‌های امپریالیستی و حملات هوایی، بلکه تنها به وسیله‌ی مبارزه و مقاومت مردمی می‌تواند بنیان گذاشته می‌شود».

برای سال‌های زیادی، مبارزان آزادی‌خواه فلسطینی در سنگر مشابهی با مبارزان کورد پیکار کرده‌اند. برکات می‌گوید: «انقلابیون فلسطینی در طول تاریخ از آزادی‌خواهان کورد حمایت کرده‌اند. ما یک دشمن مشترک داریم: امپریالیسم. ما همچنین با دشمن مشترک دیگری مواجه هستیم، که همان گروه‌های مسلح فرقه‌گرای ارتجاعی مثل داعش است، گروه‌هایی که در اصل مخلوق امپریالیسم، تصرف‌هایش و هژمونی‌اش در منطقه هستند. رژیم‌های ارتجاعی عرب، به‌ویژه عربستان سعودی و قطر، در تقویت، مسلح‌سازی و اشاعه‌ی این خطر برای مردم منطقه نقشی مرکزی ایفا کرده‌اند».

برکات افزود: «هیچ راه‌حلی یا مساعده‌تی برای منطقه‌ی ما از طرف نیروهای نظامی امپریالیستی یا حمله‌های هوایی آن وجود ندارد. این نیروها هرکجا که می‌روند فقط ترور، فرقه‌گرایی، ارتجاع و مرگ را با خود به ارمغان می‌آورند. این مبارزه‌ی خلق‌های متحد ما است که می‌تواند در مقابل امپریالیسم و صهیونیسم مقابله کرده و به پیروزی برسد، آنها که منشأ اولیه‌ی ترور در منطقه بوده و نیروهای شرور ارتجاعی را، که در پی تثبیت هژمونی‌شان و غارت منابع مردم منطقه هستند، به وجود آورده‌اند».

منبع: [PFLP calls for unified revolutionary front of solidarity with the struggle of people of Kobane against ISIS](#)